

Március 15. ünneplése

Az 1848—49-es forradalom és szabadságharc 137. évfordulóját ünnepeljük március 15-én. Ez alkalomból, a hagyományokhoz híven, megszerezte ünnepségeket tartanak. Az évforduló napján, holnap, pénteken, Szegeden, a Klauzál téri Kossuth-szobornál rendezet koszorúzást, megemlékezést a KISZ Csongrád megyei és Szeged városi bizottsága és a Hazafias Népfőnt Szeged városi bizottsága. Délután fél 3 előtt pár perccel kezdődik Csizmadia Sándor politikai dal-énekes műsora. Az Ifjú Gárda zenekara 48-as indulókat játszik Az ünnepségen, a Himnusz elhangzása után dr. Szentgyörgyi Pál, a megyei KISZ-bizottság titkára méltatja az évforduló jelentőségét, köszönti az ünneplő városlakókat, a Szegedi Nemzeti Színház művészei irodalmi összeállítással emlékeztetnek a forradalom és szabadságharc

dicső eseményeire. Az ünnepi műsort követően a fiatalok, a párt- és az állami szervek, tömegszervezetek képviselői helyezik el koszorúikat Kossuth szobránál. Az Aradi vértanúk terén délelőtt 10 órakor a Ságvári gimnázium és a Kossuth Zsuzsa egészségügyi szakközépiskola diákjai koszorúznak, míg a panteonban, Petőfi szobránál, a Tömörkényi gimnázium és a közgazdasági szakközépiskola tanulói idézik a forradalmár költőt. Szórogeren a helyi általános iskola úttörői szintén délelőtt 10 órakor koszorúzzák meg a Szőregi csata emlékművét.

A városi ünnepekkel együtt az iskolák, intézmények dolgozóit, fiataljait ünnepelik meg 1848—49 évfordulóját. Az Ifjúsági Házban pénteken délután fél 5-kor kezdődik a Magyar Színkör előadása, este 7-től pedig a Zsukáta együttes vezeti ugyanott a táncjátékot.

Korszerűsítik az ütiügyi jogszabályt

Az országgyűlés építési és közlekedési bizottságának szerdai ülésén az ütiügyi készülő új törvényerejű rendelet és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendelkezések tervezetét véleményezték a képviselők.

Tóth László közlekedési minisztériumi államtitkár — a téma előadójaként, az előre megküldött munkaanyagokhoz kiegészítésül — elmondta, hogy az ütiügyi jogszabályokat korszerűsíteni kell, mert a fejlődés már meghaladta a több mint 20 évvel ezelőtt megfogalmazott paragrafusokat. Mint kifejtette, az ütiügyi fogalmába beletartozik a közutak hálózata, a közlekedés „rendszerének” állapota, minősége, fejlesztése, s beletartoznak az utak építőinek és használóinak pontosan meghatározott jogai és kötelezettségei.

A megújult munkaverseny

„A szocialista munkaverseny és brigádmozgalom elsősorban a munkahelyi feladatok eredményes megoldásával, a tartalékok feltárásával, a termékek minőségének javításával járuljon hozzá a népgazdaság intenzív fejlesztésének gyorsabb kibontakoztatásához. A gazdálkodó szervezetek erősítsék a szocialista brigádok érdekelttségét a vállalati gazdálkodás javításában.” (Idézet pártunk XIII. kongresszusának irányleveleiből.)

A hatvanas években könnyebb volt. A magyar gazdaság fejlődési üteme egy-egy évben elérte az 5 százalékos. Ment minden a maga útján. De a hetvenes évek elején történt olajárrobbanás jdejére a szocialista munkaverseny-mozgalom időleges válságba került. Nem a mennyiségi tényezők váltak fontossá, hanem az, hogy minden piacon eladható termékeket állítsunk elő. Kiderült, hogy a terv nem azért van, hogy túl kelljen teljesíteni. A piachoz kell alkalmazkodni. Furcsa helyzet állt elő ezzel, és zavarba is került egy sor, a munkaverseny irányító ember. Lejárt a tonnák, szövetkilométerek hajszozásának kora. Nem is nagyon tudták mit kezdeni az új helyzettel.

A szocialista munkaverseny-mozgalom igazából napjainkban éli reneszánszát. A hazánk felszabadulásának 40. évfordulója és pártunk XIII. kongresszusa tiszteletére kibontakozott versengésben a Csongrád megyében dolgozó brigádok 94 százaléka vesz részt. Tizenhétzetren tettek egyéni vállalat, tízezer a többet-jobbat akaró fiatalok száma. Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy javult a verseny szervezetsége, s azt is, hogy a gazdasági vezetők nagyobb felelősséget éreznek, mint bármikor korábban amiatt, hogy a célok megvalósuljanak.

A munkaverseny ma, ahogy mondani szokás — vállalati kategória. S ez érthető is, hiszen központilag ma már nehéz volna előírni, hogy egy-egy termelőhelyen mi a legfontosabb feladat.

A munkaverseny formáit perze meg kellett újítani. Ma már elmondhatjuk, hogy lényegesen objektívabb a teljesítmények értékelése, mint eddig. A brigádtalok és a nagyobb kollektívák vállalásai összhangban vannak a vállalati tervekkel. Régebben keveset beszéltünk arról, hogy milyen szerepe van az anyagi érdekeltsg-

nek. Világossá vált, hogy ösztönző erejéről hiba volna lemondani. Az új munkaverseny-szabályzatok ezt figyelembe is veszik.

Pártunk kongresszusáig már csak napok vannak hátra. Ideje hát a mérleget megvonni. Van mivel büszkélkednie jó néhány szegedi vállalatnak. A textilművekben például 1,3 millió négyzetméterrel több szövetet gyártottak, mint ahogyan tervezték. A Szegedi Ruhagyár 5 millió forinttal teljesítette túl tőkéséxportját. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnál érdekes kísérletbe fogtak; ez a forma az úgynevezett célmunkaverseny. A legjobban dolgozóknak, a kiváló termelő, a kiváló művezető és a vállalati kiváló művezető címet adományozzák.

Szép eredményekkel büszkélkedhet a kábelgyár és a DÉMASZ. A kéziszerszámgégyár több új terméket fejlesztett ki, nyugati piacokon pedig 1 millió forinttal többet értékesítettek, mint amennyire tavaly gondolhattak.

Harminc esztendeje volt utóljára ilyen kemény tél, mint a mostani. Ezért is dicséretes az olajbányászok helytállása, akik biztosítani tudták a folyamatos ellátást. És beszélhetünk a Szegedi Szalámigyár és Hűsokombinát kollektívájáról is; rekonstruálták a vágódhidat s a nehéz körülmények között is teljesítették exporttervüket.

A paprikafeldolgozóban az importból származó anyagokkal takarékoskodtak eredményesen. Az ott dolgozó Máius 1. szocialista brigád kimagasló eredményeiért a nemzetközi munkaverseny élen járó brigádja kitüntetés érdemelte ki.

Úgy tűnik, hogy a munkaverseny-felhívás mindenkit eredményesen mozgósított. Így is van jól, hiszen közös érdek az, hogy javuljanak gazdálkodási mutatói, hogy megvalósuljon mindaz, amit a dolgozó kollektívák a felszabadulási évforduló és a kongresszus tiszteletére megajánlottak.

Hadd szóljunk néhány kiemelkedő brigádról. A kábelművek Április 4., a DÉMASZ kooperációs és üzemviteli brigádjainak teljesítménye kívánkozik a sor élére. De dicséretünk kell a kéziszerszámgégyár Vörös Csillag brigádját, a paprikafeldolgozó Szirmai István nevét viselő közösségét is.

A munkaverseny megújult, és folytatódik. Valamennyiünk érdeke ez.

Petri Ferenc

Tavaszhívogató

Végre szaga van a földnek. Olvadó, jó szaga. Tavasz lesz talán.

Soha el nem mondták ennyiszor, és soha le nem írták az újságírók tél tábornok nevét. Nem tudni már, honnan való, lehet, hogy az alliteráció hozta így, de betűrím ide, betűrím oda, nekem nem tetszik. Miért nem mondják például a tavaszt is tábornoknak? Ugyanaz a játék lenne benne, és ugyanaz az igazság is: a tavasz jobban föl tudja forgatni a természetet. Tessék csak be gondolni jól! Ha valamilyen energiaösszefogó szerkezet összerakná csak a mi gesztusos utcánk rügyfakasztó erejét, rakétát lehetne vele föltoztatni az égre. Azt se szokták mondani enyhébb teleken se, hogy a kutya nem eszi meg tél tábornokot. Ki akasztotta először a nyakába ezt a cifra nevet, nem lehet tudni. Figyeljünk inkább Petőfire, allegóriával telerakott versére: „Durva zsarnok, jégzivű tél” és „vad, bitor tél” van benne, és nem tábornok. Az igaz, hogy a tábornok is lehet durva is, zsarnok is, vad és bitor is, (bitorló értelemben), de ezt a jelentést az alliteráció játéka elmossa. Pedig meggyőző tört bennünket annyira az idejé, visszafelé nézve se érdemes játszani vele. Annak a nevében főleg nem, aki a hetedik tartó korcsolyapályán elcsúszott, és összetörte magát, vagy autójával ment neki a fának, mert megcsúszott a kocsija, és már a mentő szirénáját se hallotta meg.

Azért jut eszünkbe a mentő, mert annak mindig mennie kell, akár fúj, akár esik. Hányszor ugatott a szirénája hajnalok hajnalán már, hányszor kellett ellefejtjenie a masinisztnának, hogy fék pedig nincsen, csak sima rohánás van, nem tudni azt se. Egy biztos, nem tábornoki parancsra indultak a mentők se.

A tél tél, a szél szél, mondogatjuk magunkban a régi bölcsességet, és hozzá gondoljuk, van ennek cifrább változata is, mely szerint semmit nem ér a hideg szél nélkül, de amikor ez a két-összekapaszodik, rettegjenek a panelházak lakói, mert lekopja fejük fölül a tetőt. Megbontogatja persze a cserépfödelet is, mindig ott, ahol a legtöbbet tud ártani vele. Mekkora volt az idejé téli szél? Akkor, hogy a zánkányszéki vadonatúj iskola tanteremmel és előcsarnokkal is védett igazgatói irodájának az ajtaját is kidöntötte. Az építők biztosan azt mondanák erre, semmit nem tehetnek, mert ez a technológia nem ekko-

ra szelekre van méretezve. Mi mást tehetett volna az igazgató, fogta a kalapácsot, és beékelte az új iskola új ajtaját, az új falba, és várja az újabb szeleket.

A búzanemesítők mindig örülnek a nagy hidegnek, vagy a tikkasztó aszálynak, mert mindegyik vizsgáztatja a búzát. Idén ők se panaszkodhatnak, hdegük már volt. Azonnal levonják a következtetéseket, hogy ilyen búzát a mi vidékünkön nem szabad termelni. Nem tudom, levonják-e az építők a tanulságot, hogy ilyen ajtót nálunk nem szabad beépíteni? Ha levonnák, azt mondanánk, megérte, bár így is kellemetlen. Ha ezentúl csak olyan tetőt csinálnának, amelyekbe semmilyen szél se tud bekapaszzkodni, még ezt is megbocsátanánk. Attól is lehet tartani, hogy a jó, tavaszi, bőjti szelek fejezik be, amit a februári vihar megkezdett.

Hallgatom a rádiót, azt mondja, 55 milliára tehető egyetlen megye útjainak a kára, amikor a fillért is fogunkhoz vernék. Azt hiszem, kátyúk ellen nincs orvosság, meglapul az akármelyik ország aszfaltjában. Tetszik nagyon, hogy útkátyúnak nevezik a fűtászkot azt a gödrot, amelyik nagyot üt az autón, ha elsuhan fölötte. Tavaszhívogató céllal jártam be a határt, annyi kátyút láttam, számolni se győztem. Biztos vagyok benne, mindet kijavítják, ha enyhül egy kicsit az idő. Azt se győztem számolni, hányféle aszfalt van nálunk forgalomban mostanában. Holtbiztos, hogy a fagyot mindegyik másként viseli el. Jó lenne tudnunk, hogy erre is figyelnek az útjavítók, és „kírostálják” azokat a kísérleti utakat, amelyek nem bírják a telet télen, és a nyarat nyáron. Mert e két nagyon rossz tulajdonság legtöbbször ugyanarra érvényes. Érdeklődéssel várom, hogyan bírta ki a telet a szegedi új híd aszfaltja, mert az első terítés majd nem úgy viselkedett, mint a zánkányszéki iskola ajtaja. Ha kibírna mondjuk öt évet, az új burkolat, már gratulálnék érte.

Borzalmasan nagy egyéb károk is terhelik a telet. Az egyik pincegazdaság emberét azért panaszkodtak, mert vagonszámra repesztette szét a fagy a borosüvegeket. Való igaz, a bort akkor a legjobb eladni, amikor veszik, de ha éppen fagy, jobb mégis várni vele. Konzervgyári üvegek is hasonló sorsra jutottak, úgy hallom. Ennyire hozzászoktunk volna, hogy nálunk nem szokott komoly fagy lenni? Azt

mondja az egyik kertész, összes almája elfogyott, pedig bevitte a házba, és le is takarta. Mások a krumplival jártak ugyanígy. Lehet, hogy jövőre sokkal enyhébb lesz a tél, de az biztos, a pincék száma hirtelen megnő. Tapasztalatnak ez az egy tél is elég volt.

Panaszkodja az egyik aszszony, hogy nemcsak a fóliásátraktak gubancolta össze a szél, megemelve vele az idei nönnap virágainak az árát, de összekocolta a tévéantennákat is. Bejelentették, ahová tartozik, de máig nem jöttek a szerelők. Mi mást tehetek volna, telerakták az erkélyeket annyi antennával, ahány állomást fogni lehet Szegeden. Ha majd jön a tavasz, antennák árnyékában napozhatnak. Azt tudom, hogy minusz tizenöt fokban nem lehet havas tetőkre járni, ezért nem osztom a panaszkodó átkait, de jó lenne tudni, meg tudunk-e mi úgy csinálni annyi antennát, ahány most elromlott, úgy, hogy állja jobban a szelet.

Azt mondja valaki, elmegy a nagymamához, megnézi, nyílik-e már a hóvirág. Emlekezetből le tudná rajzolni, milyen, amikor nyílik, de ez akkora csoda, hogy minden évben meg kell néznie. Magára szedi még a legmelegebb ruhákat, mert a kertben mindig hideg szokott lenni az első virágnylás idején, de muszáj megnéznie, mert ez az okatlan növény érzi meg legelőször, hogy ezután már csak tavasznak szabad jönnie. Főnt északon még jégtörők járnak a Tiszát, idelent viszont nyílik a hóvirág. Talán a mondókát is elmondja majd a gyerekekkel, hívja a tavaszt: Süss föl nap, fényes nap, kertek alatt a bárányok megfagnak. Kimondani még nem meri, de erősen hiszi, itt jár már a tavasz a kertek alatt. És kigombolja a kabátot, hátha bemegy az alá is egy kicsike belőle. Régen éhezünk ki ennyire a melege. A fagyából kiengedő föld szagát a tavasz illatának érezzük. Gyere tavasz, gyere! Tavaszündér, ébredj már!

Horváth Dezső

Elköszöntek az aknától

Szerdán elköszöntek munkahelyüktől a tatabányai 14-es akna dolgozói. Kimerült a bánya szénvagyona, leálltak a szénfejtő gépek a szállítószalagok, véglegesen beszüntették a termelést. Az aknabúcsúztató ünnepségen a vállalat és a bányauzem vezetői sok évtizedes, áldozatos munkájukért köszönetet mondtak a kiöregedett bánya hűséges dolgozóinak, akiket most a Tatabányai Szénbányák más üzemében helyeztek el.

Vörös Vándorzászló az Ikarus fiataljainak

Összevont ünnepi taggyűlést tartottak tegnap, szerdán az Ikarus szegedi gyár-egységének fiataljai. A 92 KISZ-tag megvitatta a tavalyi mozgalmi munkáról szóló beszámolót, majd új vezetőséget választott: a KISZ-bizottság titkárának ismét Békési Józsefet. A taggyűlés ünnepi jellegét az adta, hogy az idejé forradalmi ifjúsági napok kitüntettjei közül, elsőként a megyében, az Ikarus fiataljai vehették át a KISZ KB elismerését, a Vörös Vándorzászlót. Amit a gyáregység KISZ-esei eredményesen közösségformáló tevékenységükért, valamint a vállalat alaptervekenységét gazdagító, színesítő mozgalmi jellegű gazdasági munkaformák sikeres bevezetéséért érdemelték ki. Fellendülőben van körükben az FMKT-és az újító mozgalom, de a géemkák is sikerült megnyerniük a KISZ-es munkaformáknak. Elég egyetlen példa szabaddidős programjaik gazdagságára: tavaly 64 sportrendezvényt tartottak. Az összetartó közösségnek erősödött a helyi politika alakító szerepe, a fiatalok bizalommal képviseltetik érdekeiket a KISZ-vezetőkkel, a vállalati demokratikus fórumokon.

A zászlóátadási ünnepségen — amelyen ott volt dr. Bartha László, a megyei pártbizottság osztályvezetője, dr. Fraknóy Gábor, a városi pártbizottság titkára, Horváth András, az SZMT munkatársa, Tóth Tamás, a városi KISZ-bizottság első titkára, valamint a meghívott szegedi vállalatok képviselői — a rókusai II. számú általános iskola úttörői köszöntötték a résztvevőket. A KISZ-KB Vörös Vándorzászlóját dr. Szentgyörgyi Pál, a megyei KISZ-bizott-

ság titkára adta át a vállalati KISZ-bizottság titkárnak, Békési Józsefnek. Kimagasló mozgalmi munkájáért Csapi Benőné Aranykoszorús KISZ-jelvényt, Varga Tiborné, Bálint Imre, Fekete István a KISZ KB Dicséret Oklevelét vette át. Három fiatal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült, négyen nyerték el a Szakma Ifjú Mestere, ketten pedig a Kiváló Ifjú Szakember címet. Tizenhárom fiatal munkás pénzjutalomban részesült.

Pintér József felvétele

A zászlóátadás pillanata